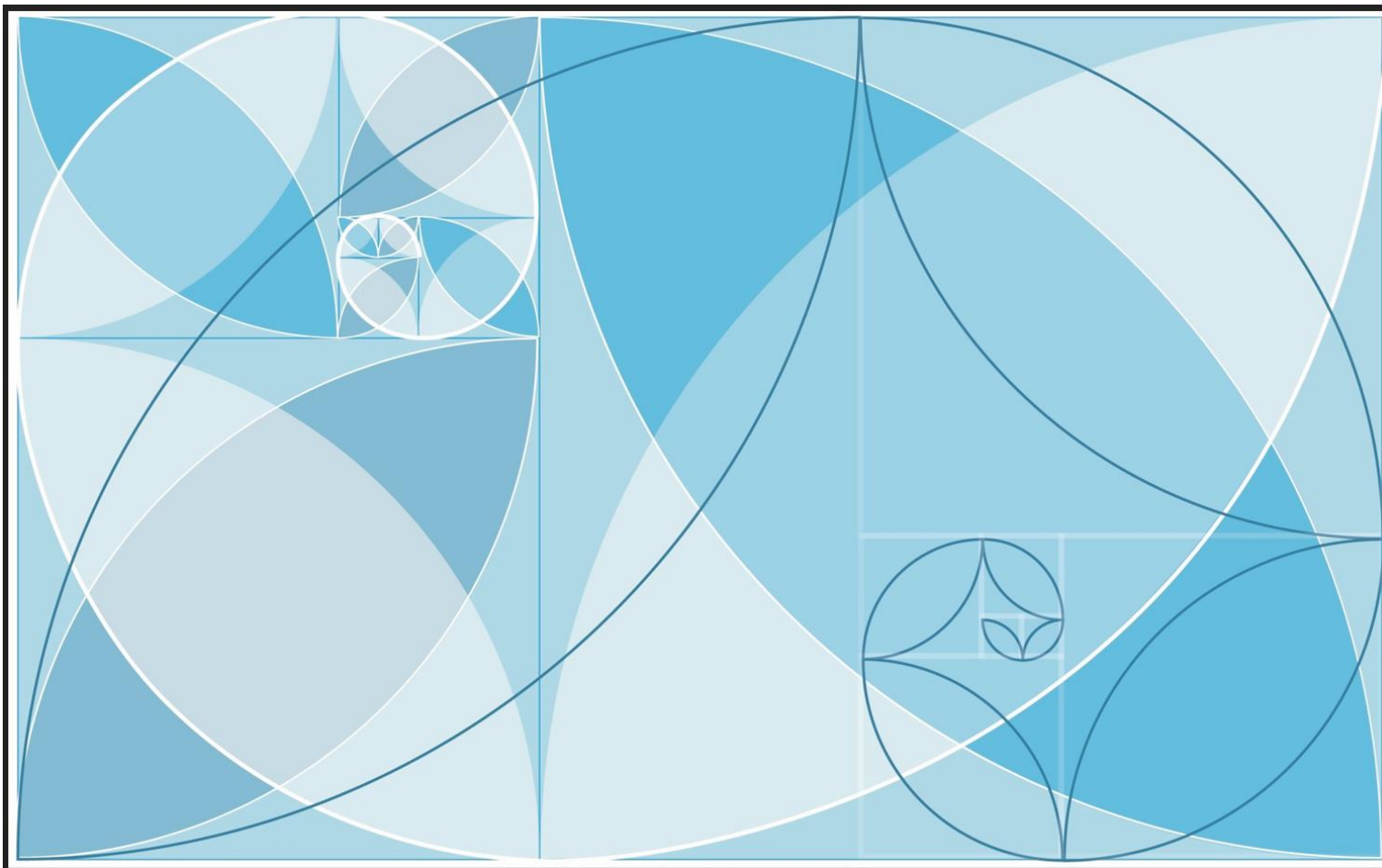

Zuzanna Barciszewska: Morska bryza Fibonacciego

W kwadraty zaznaczone linią błado-niebieską wpisane są dwa ciągi granatowych łuków okręgów. Jeden ciąg to znana **spirała Fibonacciego**, drugi – to krzywa, którą nazywamy **rogatą Fibonacciego**. Obie te krzywe zaczynają się w tym samym punkcie i kończą się w lewym dolnym narożniku prostokąta. Rogatą Fibonacciego uzyskuje się odbijając kolejne łuki spirali Fibonacciego w przekątnych kwadratów.

Oprócz grantowej spirali Fibonacciego widzimy białą spiralę Fibonacciego (kończy się w prawym górnym rogu) oraz szereg łuków okręgów. Obszary powstałe wskutek przecinania się tych łuków są zabarwione niebieskimi odcieniami. Nietrudno dostrzec, że granice wielu z tych obszarów wyznaczają roгатą Fibonacciego kończącą się w prawym dolnym narożniku prostokąta.

Kształty, kolorystyka i skojarzenia z lekkim wiatrem oraz z falami wzburzonego morza sprawiły, że autorka tej grafiki, **Zuzanna Barciszewska** (UAP, WAIW, kierunek Architektura, 1. rok), nazwała ją **Morska bryza Fibonacciego**. Pracę wykonała w roku akademickim 2021/22 w programie Adobe Illustrator, wychodząc od spirali Fibonacciego i wzbogacając całość o poszczególne ćwiartki okręgów. Ze spiralą Fibonacciego spotkała się na zajęciach z matematyki, które w roku akademickim 2021/22 prowadził dr Adam Marlewski. Praca wpisuje się do cyklu **Matemrazki**, jaki prowadzący zainicjował.

